

Verslag van de tweede IDB conferentie " Technische Dialoog Groep" 17 en 19 nov 2011.

Mr. Basharat Ahmadali, Managing Director

"Decentralization and Local Government Strengthening Program"

Ministerie van Regionale Ontwikkeling

Achtergrond informatie.

Op uitnodiging van de Inter-American Development bank (IDB) Washington DC/USA nam ik deel aan de IDB Workshop "Sub-National Finance and Fiscal Sustainability" - 21-22 January, 2010.

Op deze conferentie in januari 2010 werd besloten om een "Decentralisation and Local Government Network", op te zetten, die middels een Technische Dialoog Groep zou gaan opereren. De TDG bestaat uit autoriteiten en vertegenwoordigers van ministeries van Financiën, regionale overheden uit de regio, organisaties en experts op het gebied van "decentralisatie en regionale ontwikkeling". Op dit ogenblik bestaat deze Groep uit 15 Latijns-Amerikaanse landen, en Suriname, waar decentralisatie programma's worden uitgevoerd, waarin ook zitting neemt de Secretaris-Generaal van het machtige Common Wealth Local Government Forum (CLGF), dat in London – Engeland is gevestigd. Het CLGF bestrijkt in de regio de Caricomlanden (Suriname is Lid van het Caricom, en heeft dus in dit verband ook een link). Deze Technische Dialoog Groep, die één keer per jaar in het Hoofdkwartier van de IDB in Washington bijeenkomt, moet zich toespitsen op onderwerpen/aandachtsgebieden als:

- (i) Duurzame fiscale/financiële decentralisatie;
- (ii) Het versterken van bestuur van de lokale overheden;
- (iii) De functionering van het lokaal management team;
- (iv) De bevordering van de lokale economische ontwikkeling (via versterkte decentrale overheden).

Op de eerste conferentie in 2010 werden enkele belangrijke besluiten genomen om daaraan uitvoering te geven:

- a) Het verzamelen van fiscale data, die de landen verplicht moeten bijhouden op nationaal en sub-nationaal (regionaal) niveau;
Opm.: Dit was het hoofdthema tijdens de tweede meeting op 17 en 18 november 2011.
- b) Het verzamelen van wettelijke en politiek belangrijke documenten op het gebied van decentralisatie;
Opm.: IDB ontvangt alle door het DLGP geproduceerde wettelijke documenten en onderzoeksrapporten, belangrijk voor verwerking in internationaal verband;
- c) Het promoten van "data base" van best practises in de diverse landen, inhoudende modellen van management m.b.t. onroerendgoedbelasting, strategie inzake financiering van de lokale overheden en de beschrijving van de standaarden inzake uitgaven van de lokale overheden, met name gericht op het verzorgen van opleidingen, gezondheid en verbetering van de infrastructuur;
Opm.: Deze issues worden tijdens de meetings weergegeven middels presentatie door verschillende landen in de vorm van 'case studies'. Op dit gebied zijn IDB (Technical Dialogue Group) en het CLGF (internationale conferenties) zeer actueel. Mogelijk dat Suriname op de volgende internationale meeting uitgeselecteerd wordt om als 'case study' te worden behandeld, vanwege het gewicht van het DLGP in zo'n kleinschalig land, waarvan de Caricomlanden willen leren via CLGF.
- d) Het promoten van een geïntegreerd fiscaal en financieel informatie systeem, het nagaan van mogelijkheden langs welke weg dit kan plaatsvinden, en uitwisseling van gegevens/informatie/ervaringen middels 'inter-ships';
Opm.: hierover moeten er nog initiatieven worden ondernomen;
- e) Het bereiken van overeenkomsten met het ministerie van Financiën om de gestelde doelen te bereiken, en werken aan de instelling van controle-mechanismen;
Opm.: Door tussenkomst van het DLGP zijn er overeenkomsten gesloten tussen Directeur Belastingen en DC's van 3 districten op het gebied van vergroting van inkomsten uit de Huurwaardebelasting; Ook is bij beschikking van de MinFin, met goedkeuring van de RvM een Task Force ingesteld voor de ondersteuning van de financiële decentralisatie; er zijn veel taken weggelegd voor de TFMinFin.

Er zijn heel wat overeenkomsten door het DLGP in voorbereiding om diverse ministeries werkbare faciliteiten aan te bieden,

- f) Het betrekken van nationale en internationale organisaties, het bevorderen van associatie met ze, die met deze 'topic's in de regio werken;

Opm.: Het door DLGP aanbevolen Geassocieerd Lidmaatschap van het Commonwealth Local Government Forum (CLGF), aangeboden door de Secretaris-Generaal, is door het Ministerie van R.O. c.q. de Regering van Suriname (nog niet) niet geaccepteerd;

- g) bevorderen van de associatie met de Groep van Ministers van Lokale Overheden.

Opm.: De voorstellen hiertoe worden binnenkort uitgewerkt en zullen de Regering bereiken om hierop in te gaan.

Binnen het Hoofdkwartier van de IDB houdt de "Fiscal and Municipal Management Division" in nauwe samenwerking met de Regionale Vertegenwoordiging met het bovenstaande bezig.

Zonder kennis te nemen van de bovenvermelde resultaten van de eerste meeting van de Technische Dialoog Groep zouden de beschouwingen van de tweede meeting van deze Groep, die op 17 en 18 november j.l. zijn gehouden, niet goed begrepen worden.

In dit verslag heb ik tegelijk de toetsing van de DLGP-activiteiten meegenomen, zoals het uit het bovenstaande al blijkt, en ook hieronder zal blijken. Door deelname aan de meeting van deze Technische Dialoog Groep, kan worden beoordeeld of Suriname met zo'm programma als DLGP op het juiste spoor van internationale standaarden zit. En het was een unieke kans dit te doen temeer daar deze Groep/Devisie binnen de IDB onder leiding staat van de heer Rafael de la Cruz met zijn totale team, dat gewerkt heeft aan de totstandkoming van het DLGP-II 2009-2014 middels. Ook zitten in dit team medewerkers als *Luiz Villela*, de eerste consultant (fiscalist) uit Rio de Janeiro, die betrokken was bij de voorbereiding (vanaf 1998) van DLGP-I (2003-2008).

Verslag van meeting Technical Dialogue Group Duurzame Financiële Decentralisatie

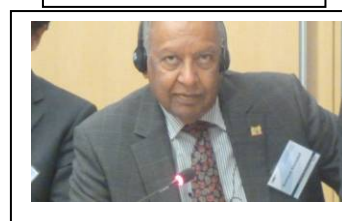
Louis Villela en Gabriel Nagy, nauw verbonden aan DLGP>>>>

Midden: Rafael de La Cruz (Leider)

De 2de meeting Technical Dialogue Group

Bas Ahmadali (Suriname/DLGP)

Dit verslag maak ik aan de hand van mijn eigen waarneming, aantekeningen c.q. participatie. De slotverklaring en overige documenten, w.o. de nogal wat interessante presentaties van diverse landen, worden naderhand per e-mail aangeboden. Deze zullen met de nodige toelichting ter beschikking van het ministerie van R.O. en Financiën worden gesteld.

I. Fiscale Data Base voor de regionale overheden

De samenstellers van DLGP-II: Bas Ahmadali en Rafael de la Cruz

Dit was het hoofdthema, behandeld door de leider van de Technical Dialogue Group, Rafael de la Cruz (de ontwerper van het DLGP-II).

De kern waar het om ging: het verzamelen c.q. het kunnen beschikken over betrouwbare, updated data over inkomsten uit belasting en niet-belastingmiddelen op

nationaal niveau en per regionale (districts) overheid. D.i. gezien als zeer belangrijk, omdat zowel de

regering als de regionale overheid beleid moet kunnen maken m.b.t. het vergroten van de totale inkomsten en hoe, en daar ging de discussie over – de regionale overheden te financieren.

Natuurlijk komen daarbij heel wat zaken bijkijken.

- hoe ziet het stelsel van de fiscale decentralisatie eruit;
- hoe ziet het pakket van de wettelijke regelingen eruit;
- wat wordt gedaan aan dataverzameling en het beschikbaar hebben van relevante informatie;
- welke specifieke instanties houden zich daar bezig mee.

Colombia werd als voorbeeld aangehaald waar de statistische gegevens goed zijn verwerkt: Gekeken wordt naar het aantal staten waar dit bereikt is.

Daar zijn alle lokale overheden al in een fiscale databestand; vanaf planning tot realisatie.

De politieke kant is belangrijk om steeds ernaar te kijken: wat zijn de grondwettelijke eisen, en welke mechanismen en wat voor soort instituten moeten er zijn om het e.e.a. te waarborgen.

Daar is de centrale overheid, v.w.b. fiscale zaken, evenwel zeer gecentraliseerd geregeld.

Niet alleen in Columbia, maar in heel wat landen zijn er vele beperkingen voor de lokale overheid.

Wat leert de vergelijking van de inter-goevernementele financiële verhoudingen (centrale en decentrale overheid). Daarbij kwam als de centrale vraag, dat, om tot oordeel te kunnen:

(i) gekeken moet worden naar de inkomsten van de staat, de districten, en ook naar het uitgavenpatroon van de lokale overheid.

(ii) hoeveel % van de inkomsten van de staat gaat naar de lokale overheden.

(iii) en hoeveel % bedragen de uitgaven.

Deze gegevens moeten makkelijk bekend zijn om beleid te kunnen maken.

Zo heeft Mexico de database zodanig ingericht, dat je direct kan aflezen: de inkomsten, de uitgaven alle financiële aspecten, de wettelijke verplichtingen/verantwoordelijkheden, de verzamelde relevante documentatie en wel op alle niveau's.

Alleen geautoriseerde personen hebben daartoe toegang: minister, directeur van financiën en andere mensen in de beschermde omgeving van de leiding van het ministerie van Financiën.

Als commentaar kon ik noteren, komende van Luiz Villela (hij is de fiscalist, een expert vanuit het bestuur van Rio de Janeiro, die in 1998 door IDB naar Suriname was gestuurd om ons bij te staan bij het formuleren van de fiscale decentralisatie op weg naar DLGP).

Hij stelde (m.i. terecht). Er moet onderscheid gemaakt worden tussen federale staten, unilaterale staten, en andere unieke vormen van staten om in te zien, dat je moeilijk een uniform data stelsel kan ontwerpen. Ook zijn er verschillende vormen, decentrale/regionale organen op allerlei niveau's. En niet te verwaarlozen de sterkte van de bevolking per land, per staat, per gebied.

Ook moeten we kijken naar de soorten financiële verhoudingen, waarbij diversificatie zich voordoen van schenkingen, transfers, eigen inkomsten; en hoe zit het bijvoorbeeld met de *links* met grondregistratie.

In Suriname is voor een bepaalde groep het woord 'onroerendgoedbelasting' een politiek vieswoord, dit had ik in 1988 Villela reeds uitgelegd); hoe staat het met de kwaliteit van de registratie/administratie.

We zullen moeten werken naar een model, waarvan de verschillende landen, ondanks de verscheidenheid, gebruik kunnen maken om fiscale data te produceren. Pas dan zal goed beleid gemaakt kunnen worden door de landen zelf, maar ook door de IDB om beleid te kunnen maken m.b.t. technisch bijstand om het doel te bereiken..

De aanwezige IMF deskundige (regio Latijns-Amerika), Juan Pablo Jimenez, gaf als penal lid zijn reactie op de presentatie van De La Cruz en Villela.

Er moet op regelmatige basis updating plaatsvinden van de data per land.

IMF beschikt reeds lang over database, in welk pakket het volgende zit:

1. de effectieve counterpart van de lokale overheid in de centrale overheid identificeren en belasten om simultaan beleid naar de regionale overheden 'gericht en in harmonie' uit te voeren;

De moeite waard te overwegen om Task Force van MinRo (TFMRO), die als counterpart binnen de centrale overheid is geïdentificeerd en geactiveerd, als zodanig aan te merken voor een krachtige ondersteuning van de districtsoverheden en bewaking/coaching van de nieuwe taken en rollen, die de districten verwerven uit het DLGP;

2. de efficiency van de lokale overheid via speciale programma's bevorderen;
In Suriname gebeurt dit al via het DLGP;
3. het versterken van de ondersteunende rol vanuit het Ministerie van Financiën; moet bevorderd worden, vooral m.b.t. de transfers van begrotingsmiddelen naar de lokale overheid.
De moeite waard de Task Force van het MinFin (TFMinFin) deze en andere nieuwe rollen toe te bedelen;
4. dialoog tussen de centrale-en lokale overheid en ook tussen de lokale overheden onderling moeten continu plaatsvinden;
Hieruit blijkt hoe belangrijk de functionering van de bestaande structuren (Districtsbestuur) en nieuwe structuren (Instituut voor Interdistricten-Samenwerkingsverband –IDS) zijn, 2 aspecten die weinig aandacht hebben, ondanks hun bestaan;
5. Brazilië en Columbia hebben de sterkste lokale overheden van de regio, waarnaar er gekeken kan worden;
6. nieuwe inkomstenbronnen moeten steeds toegevoegd worden voor vergroting van de districtsinkomsten;
DLGP-I heeft hieraan voldaan door wetsontwerpen voor te bereiden en bij de Regering in te dienen:
 - a) *Wet Financiële Verhouding tussen de Staat en de Districten, 13 sept.2007;*
 - b) *Wet Districtsbelastingen, 13 sept 2007,*
 - c) *Verordening heffing genot op gebouwen, 13 sept 2007,*
 - d) *Verordening Waardevermeerdering, 13 sept 2007,*
7. bij zwak inkomen, is steeds grotere bijdrage vanuit de centrale overheid;
DLGP-I heeft het Districtsfinancieel stelsel ontworpen en vervat in het wetsvoorstel regelende de Financiële Verhouding tussen de Staat en de Districten op een win-win basis volgens een bewust gekozen 'groeimodel' : een stimulerend beleid van de centrale en de lokale overheid; er moet een vooraf ontworpen plan zijn om aan te geven > de vermindering van budget transfers naarmate de eigen inkomsten van de districten toenemen (beleid moet nog komen!)
8. databestanden moeten beschikbaar zijn; deze moeten zelfs via internet toegankelijk zijn. We zijn nog niet zover; kwaliteit van de data zijn heel erg belangrijk.
DLGP heeft zoveel mogelijk, weliswaar nog geen data (want die zijn niet eens beschikbaar) documenten, presentaties, rapporten beschikbaar gesteld op de website: www.decentralisatie.org. Ook is het compleet procurementplan van de bestedingen vanuit de DLGP projectbegroting op het internet, op de site van IDB; PIU is een grote voorstander van om de districtsbegrotingen en de bestedingsplannen –terwille van de transparantie – op het internet te plaatsen. De districtsplannen en de meerjaren Districts Strategische en Ontwikkelingsplannen (DSOP's) staan al op internet.
9. database moet per land, niet alleen, maar per regio op diverse niveau's beschikbaar zijn. IDB is bereid de landen hierin technisch en financieel bijstand te verlenen.
Tijdens de conferentie is aan de deelnemende landen gevraagd mee te werken aan de verzameling van vooral fiscale data. IDB zal een format ontwikkelen en deze de landen aanbieden.

Op de presentatie van de IMF volgde een discussie.

Terecht merkte de heer Luis Villela op, dat we eerder moeten praten van 'financiële decentralisatie' en niet van uitsluitend 'fiscale decentralisatie. Alleen de fiscale decentralisatie zal de regionale overheden geen soelaas bieden.

Luiz Villela (1ste DLGPconsultant 1998

Waarom zeg ik, terecht, omdat bij de start van de voorbereidingen van het decentralisatieprogramma in Suriname in de jaren 1998 deze discussie is geweest. Zelfs was door de Regering Wijdenbosch een Staatsbesluit, regelende de fiscale decentralisatie bestuursvoering in de districten afgekondigd. Dit staatsbesluit is door de daarop volgende Regering Venentiaan

op voorstel van de PIU omgezet in de Interimwet FINANCIËLE decentralisatie. Dit houdt veel meer in dan de financiering van de regionale begroting uitsluitend door belastingmiddelen. Zie nogmaals het concept-Districts Financieel stelsel in de conceptwet Financiële Verhoudingen tussen de Staat en de Districten, waarin zeer gevarieerde bronnen zijn aangegeven om de districtsbegrotingen en de meerjaren districts strategische en ontwikkelingsplannen te financieren.

Secr-Gen CLGF, Carl Wright

De discussie ging verder. De Secretaris-Generaal van het CLGF stelde: Caraïbische landen, zo ook Suriname, hebben geen databestanden, en ook geen standaarden. De vraag is, hoe te handelen.

De verwachtingen worden te sterk gewekt dat de fiscale decentralisatie de zaligmakende oplossing is, terwijl het concept moet zijn 'financiële decentralisatie'; dus CLGF is eens met Luis Vilella, en ook met het tijdens de eerste meeting van de Technical

Dialogue Group in januari 2010 ingenomen standpunt inzake de ruimere opvatting, t.w. financiële decentralisatie, die ook de fiscale decentralisatie impliceert.

Hou rekening mee:

Latijns-Amerikaanse landen zijn anders geïntereerd.

CLGF landen zijn op commonwealth principes en Suriname naar Nederlands model geïntereerd.

Hoe te standardiseren?

Geadviseerd wordt te kijken naar Brazilië; ook model Colombia, dat meest feasible wordt geacht.

Een ander probleem is met het digitaliseren van de fiscale data, dat in vele landen op regionaal niveau mensen weinig van computer gebruik maken.

De aanbeveling van de Secretaris-Generaal (CLGF), Carl Wright (*naast wie ik zat en wij gemeenschappelijke standpunten innamen*) waren: niet alleen fiscaal, maar ook andere aspecten zijn even belangrijk, zoals capaciteitsopbouw (waar DLGP vol van is), de lokale economische ontwikkeling (die grootschalig is aangetoond via case studies in de Commonwealth landen, recentelijk nog -2011- op de CLGF conferentie in Cardiff, Engeland) en gender activiteiten, die nog veel aandacht verdienen.

Uiteindelijk concludeerde de IMF deskundige met de vraag:

- Lokale data incorporeren in een nationaal databestand, of;
- Regionale Data Institute oprichten, of
- een collectief Data Bestand samenstellen vanuit andere/diverse beschikbare bronnen.

II. Hieronder volgen mijn aantekeningen van een Case Study over het mobiliseren van de landen in de regio om hun de lokale overheden te versterken

In de regio is opvallend, dat Latijns-Amerikaanse landen met betrekking tot Decentralisatie

(i) voor wat betreft de lokale overheden, sterk zijn in het doen van uitgaven, en (ii) zwak zijn in het genereren van eigen inkomsten; en

(ii) de centrale overheid de potentiële inkomstenbronnen voor zich zelf houden.

Opm.: In Suriname is het niet anders!

Waarom dan toch nog de 'locale overheid' versterken?

- a) om via de lokale overheden de 'micro-economische doelen' te bereiken;
- b) om duurzaam functionerende structuren en instituten te bewerkstelligen;
- c) om de financiële afhankelijkheid van de centrale overheid te reduceren;
- d) om de bestuursvoering zowel op centraal als decentraal niveau efficiënter te maken;
- e) om bevolkingsparticipatie en de lokale democratie tot zijn recht te laten komen;

Opm: Dus, in feite, wat met een programma als DLGP wordt beoogd.

Macro-economische goals moeten overgelaten worden voor de centrale overheid.

Opm.: Dit is wat drs Jules Wijdenbosch bedoelt, toen hij bij de presentatie van de concept-decentralisatiewetgeving in de RvM stelde, dat er een wetgeving moet komen om duidelijk te bepalen wat de centrale overheid moet doen en wat de regering moet zien te bereiken via de versterkte gedecentraliseerde districtsoverheden

De regeringen en de lokale besturen moeten geen moment uit het oog verliezen, dat het onder alle omstandigheden gaat om de dienstverlening naar de burgers toe.

De landen in de regio worstelen continu met allerlei obstakels:

1. de belastingpotentie van de lokale overheid is zwak;
(Suriname: met name in Coronie, Marowijne, Brokopondo, en Sipaliwini)
2. de inningscapaciteit van lokale belastingen is zwak;
(Suriname: d.i. in alle 10 districten het geval; zie DLGP-voorstellen voor verandering)
3. er is geen goed egalisatie systeem/mechanisme;
(Suriname: zie DLGP-voorstel "District Equilization Fund" (DEF) in het wetsvoorstel Financiële Verhoudingen Staat en Districten);
4. de begroting (centraal en decentraal) is een zorgpunt;
(Suriname: zie het ideaal model Districtsbegroting in het DLGP-boekje: Handvat....)
5. de schuldpositie, v.z.v. het betreft lokale overheden toegestaan is schulden te maken, kan dit oplopen;
(Suriname: niet van toepassing)
6. de bureaucratie binnen de centrale overheid;
(Suriname: DLGP reduceert dit via LAN-WAN, ICT toepassingen op grote schaal op weg naar e-government; er moet op dit punt nog wetgeving komen);
7. de grote bevolkingsdichtheid in bepaalde regio's;
(Suriname: districten Paramaribo, Nickerie, Wanica, en bepaalde ressorten)
8. de dunbevolkte regio's;
(Suriname, districten als Coronie, Marowijne, Brokopondo en Sipaliwini);
9. de uitvoering van taxaties van gebouwen op onroerend goed;
*(Suriname: bijv. voor de vaststelling van de tarieven voor de huurwaardebelasting);
De oplossing zit in het DLGP-voorstel: concept districtsverordening heffing genot op gebouwen);*
10. de decentralisatiewetgeving;
(Suriname: in tegenstelling tot vele landen in de regio, heeft DLGP-I (v.a. 2007) een compleet stel Decentralisatiewetgeving geproduceerd en bij de regering ingediend).

Uit de bovenstaande toets blijkt, dat Suriname degelijk aandacht heeft gegeven om via het DLGP de opgesomde obstakels te tackelen; alleen is de uitvoering in de loop der jaren uitgebleven, anders zou het decentralisatiegebeuren in Suriname op een vrij hoog peil zijn gekomen.

Tijdens de conferentie zijn via deze Case Study nog andere maatregelen aangehaald om de werking van de obstakels te elimineren dan wel tot een minimum te beperken:

- a) incentives creëren voor de lokale overheden;
- b) inkomstenbronnen uitbreiden;
(Suriname : zie DLGP-voorstellen om gebruik te maken van de bij WRO gegeven bevoegdheid om middels staatsbesluit de inkomstenbronnen van de districten uit te breiden en daarin ook 'intencives' in te bouwen; bijvoorbeeld, dat de inkomsten uit de transactieboeten volgens art. 40 WRO in het districtsfonds worden gestort; nieuwe voorstellen zijn denkbaar, bijvoorbeeld om de districten te belasten met de inning van grondhuur, erfpachtscanon, met dien verstande, dat de districten een X-percentagie in hun districtsfonds storten);
- c) dataverzameling van diverse soorten belastingen en niet-belastingen (zie hierboven bij het Hoofdthema van de conferentie: Database Fiscale Decentralisatie).

Om de financiële positie van de lokale overheden te verbeteren, moeten de regeringen in hun beleid enkele hoofdzaken meenemen:

- a) De financiële verhouding tussen de centrale overheid en de lokale overheden moet bij wet geregeld zijn, bijvoorbeeld Brazilië: 70%-30%; daar is strak bepaald welke economische ontwikkeling de centrale overheid via de versterkte gedecentraliseerde districtsoverheden voor de lokale gemeenschappen wil bereiken, wat via de centrale overheid minder vlot gaat.
(Suriname: Zie het door DLGP uitgewerkt wetsvoorstel: Financiële Verhouding Staat en Districten (2007);
- b) Er moet duidelijk een financieel plan zijn, dat aangeeft hoe de lokale inkomsten kunnen/moeten worden gemobiliseerd.

(Suriname: De Districtsraden moeten aangespoord worden al de onderwerpen/lokale inkomstenbronnen, vallende onder de categorie bestemmingsheffing per district op te geven en de Regering voorstellen om bij staatsbesluit deze onderwerpen aan te wijzen, die middels districtsverordeningen worden geregeld, waarbij de tarieven voor de heffingen worden vastgesteld, die inkomsten vormen voor de districtsfondsen);

c) Meer aandacht geven aan de sociaal-economische ontwikkeling van de regio's; de fiscale/financiële decentralisatie relateren aan de sociaal-economische ontwikkeling;

(Suriname: CLGF-conferentie 2011 heeft heel wat case studies behandeld, waarbij is aangetoond dat Regeringen beleid hebben gemaakt om sociaal-economische ontwikkeling in de lokale gemeenschappen te brengen via versterkte lokale overheden. Suriname moet dit nog zien te benutten; in Suriname kan gekeken worden naar de resultaten van de 'Capital Investeringsprojecten' op het gebied van bestrating van wegen en ontwatering van de achtergestelde gebieden via het DLGP in de gedecentraliseerde districten);

d) Meer lokale belastingen invoeren gerelateerd aan milieu.

(Suriname: Er ligt vanuit het DLGP vanaf 2007 een wetsvoorstel bij de Regering om een districtsbelastingwet in te voeren. Deze wet maakt mogelijk dat de districten bij districtsverordening lokale (groene) belastingen kunnen invoeren; vooruitlopend hierop is op elk commissariaat een nieuwe afdeling Milieu en Gezondheid geprojecteerd, die in 2012 operationeel wordt).

Commentaar IMF

- (i) variatie in benadering, dus op vele sporen gaan zitten: niet alleen de fiscale maar de financiële decentralisatie, capaciteitsopbouw, bevolkingsparticipatie, deelname van de bevolking in projectmatige ontwikkeling, meerjaren lokaal gerichte ontwikkelingsprogramma;
- (ii) ontwikkeling middels financiering van infrastructurele werken;
- (iii) groene belastingen zeer welkom;
- (iv) er zijn landen waar er helemaal geen cultuur is om belastingen te betalen.

Ik herkende mij in de commentaren van IMF direct de kracht van het DLGP waarmee de Surinaamse Regering de districten naar een ideale situatie kan laten groeien. Het DLGP heeft alle ingrediënten. De kunst is hoe te benutten.

Gesteld werd, je moet het land als zodanig in diverse bestuurlijke eenheden inrichten (Suriname voldoet ook hieraan). Dit alleen is evenwel niet voldoende!

Bepalend is BELEID van de centrale overheid, dus strategische, sociale, economische doelen formuleren en het bestuur dienovereenkomstig invullen, versterken en coachen.

III. KLAP OP DE VUURPEIL: DE PRESENTATIE VAN DE "CASE STUDY BARANQUILLA"

Columbia

Barranquilla is een stad en gemeente met ruim 1,1 miljoen inwoners in het noorden van [Colombia](#). Het is de hoofdstad van het departement [Atlántico](#). De stad ligt aan de rivier de [Magdalena](#), op een afstand van 12,9 km van de [Caraïbische Zee](#). Barranquilla is de grootste haven van Colombia aan de Caraïben. De scheepsbouw levert veel werkgelegenheid op. Daarnaast worden in de stad textiel, glas, parfum, bier en suiker vervaardigd.

Barranquilla werd gesticht in 1629, maar was een onbeduidende tropische stad tot de 19e eeuw, toen mensen de rivier gingen bevaren en er spoorwegen werden gebouwd die de stad verbonden met andere steden in het gebied. De haven werd vergroot in de jaren '20 en de stad groeide spoedig [Cartagena](#) voorbij. In Barranquilla is een Internationale luchthaven en 6 universiteiten gevestigd.

Twee politieke partijen domineerden: de conservatieven geloofden in een strakke centrale overheid en 'powerful church'; de liberalen geloofden in in sterk gedecentraliseerde overheid, "strong regional power", en een minder invloedrijke rol van de KERK. Bolívar zelf was een conservatief, terwijl zijn vice-president, Francisco de Paula Santander, de stichter was van de Liberale Partij.

(Read more: [Colombia: History, Geography, Government, and Culture — Infoplease.com](#)
<http://www.infoplease.com/ipa/A0107419.html#ixzz1egztrRsf>)

Waarom een klap op de vuurpijl?

De Regering van Columbia (i) heeft geloofd in een sterk gedecentraliseerde overheid, "strong regional power", (ii) heeft daarop beleid gemaakt met toepassing van alle hierboven behandelde standaarden en (iii) heeft daardoor de ontwikkeling van de lokale gemeenschappen op een hoger peil gebracht. De Case Study Baranquilla geeft hiervan een demonstratie. En je komt tot de conclusie: HET KAN. Ook in Suriname. Suriname voldoet met een DLGP aan alle ingrediënten. Zie de standaarden (succesformules), die Baranquilla heeft gehanteerd.

De Presentatie, gehouden door de Financieel Directeur van het Lokaal Bestuur van Baranquilla (Een positie gelijk aan die van de Financieel Administrateur van een district in Suriname) (Foto links):

Hoofd Finance & Planning Baranquilla

Voorblad presentatie

Panel
Vice-Min MinFin Equador M.D. Almeida(I)
Luiz Villeda (midden)

Barranquilla is thans economisch en financieel stabiel.

Belastingstructuur is uniek.

(i) Gebruik van de inkomstenbronnen zijn bestemmingsgerelateerd c.q. voor concrete ontwikkelingsgerichte projecten;

(Suriname: dit model is door DLGP met DC/DMT samen met de belastingdirecteur, Tony van Dijk, besproken om de burgers te mobiliseren de huurwadebelasting te betalen voor uitvoering van met hen overeen te komen projecten in hun eigen omgeving; acties zijn uitgebleven);

(ii) Budget transfer van centrale overheid naar de lokale overheid is ook bestemmingsgericht;

(Suriname: Alle ministeries kunnen profijt trekken uit een sterk gedentraliseerde overheid door in het kader van complementair bestuur medebewindstaken bij beschikking aan de districtscommissarissen op te dragen; hiervoor is beleidsmatige aanpak nodig);

(iii) Duidelijke lange termijn visie is geformuleerd en staat vastgesteld;

(Suriname: DLGP heeft in 2007/2008 met input van alle structuren in 5 gedecentraliseerde districten meerjaren Districts Strategische Ontwikkelingsplannen (DSOP's) tot stand gebracht; acties zijn uitgebleven);

(iii) De centrale overheid maakt steeds meer bronnen van eigen inkomsten vrij voor de lokale overheid;

(Suriname: De Wet Regionale Organen (1989) en de Interimregeling Financiële Decentralisatie (2003) bieden de Regering de mogelijkheid om bij staatsbesluit meer onderwerpen, bronnen aan te geven, waaruit de districten inkomsten kunnen halen, hun financiële positie kunnen versterken, en hun districtsbegrotingen kunnen financieren; vanuit DLGP zijn voorstellen uitgewerkt);

(iv) de versterking van de lokale overheid maakt dat de lokale overheid meer verantwoordelijkheid krijgt om zich te ontfemen over de lokale problemen;

(Suriname: via DLGP vindt de versterking van het district plaats voor het voeren van zelfstandig financieel en begrotingsbeheer, managen van de wettelijke planning en begrotingscyclus met participatie van de bevolking,

management voor uitvoering van kapitaalinvesteringsprojecten, enz. De bemensing van het districtsapparaat volgens de nieuwe organisatiestructuur is inadequaat, dan wel de positierегeling van het getraind personeel is niet geregeld, trainingen, die uitgebleven zijn wegens gebrek aan midden en hoger kader, dat op strategische posten ontbreekt; door beleid en aanpak kan hierin verbetering komen);

Het bovenstaande, dat in Barranquilla voor successen heeft gezorgd, is in Suriname ook feasible.

Tijdens de presentatie zijn op nog meer succesformules gewezen, die ook voor de Surinaamse situatie van belang zijn en ten eerste aan beleidsmakers worden aanbevolen:

- (i) het Lokaal Management Team is hecht en sterk;
- (ii) dit team geeft veel aandacht en ondersteuning aan de belastingbetaler om de belastingen op tijd te betalen met duidelijk bestemmingsindicatie als motivatie;
- (iii) de centrale overheid geeft maximale aandacht, technische en financiële bijstand aan het lokaal management team; deze coaching is optimaal;
- (iv) er is een goed cadastersysteem betreffende registratie van percelen en gebouwen;
- (v) bij betalingsverzuim worden er geen harde, maar sociale sancties toegepast, zodanig, dat de belastingbetaler zich comfortabel voelt, te betalen. Deze maatregel heeft een toename van inkomsten hieruit geleid van 40% naar 70%;
- (vi) de staf van het lokaal bestuur is verbeterd van 42% naar 80% gekwalificeerd personeel;
- (vii) sterk leiderschapsmanagement met betrekking tot het innen van belastingen; criterium: 'Inspire Authority';
- (viii) blijf niet vastklampen aan het verleden, denkende dat een betere toekomst wel vanzelf komt;
- (ix) de geïnde lokale belastingen stoppen in sociale projecten/voorzieningen; hierdoor win je het vertrouwen van de belastingbetalende burger;
- (x) wat ook nodig is: durf en moed;
- (xi) wat nog meer nodig is, een bestuur met een lange termijn visie, lange termijn droom om het leven van de burgers te verbeteren.

Commentaar van de onderminister van Financiën van Ecuador, Ms. Dolores Almeida.

1. focus sterk op resultaten. Relateer de fiscale decentralisatie aan de sociaal-economische ontwikkeling; resultaatgericht denken, plannen, werken;
2. dit is ons doel; daar moeten we dus bewust van zijn;
3. durf financiële verantwoordelijkheden te dragen;
4. als je resultaten ziet, wel, dan zie je dat men bereid is belasting te betalen;
5. vergeet vooral niet om te zorgen voor de transparancy;
6. laat de resultaten, de werken, zien, en ze zullen betalen;
7. de centrale overheid moet via budget transfers zoveel mogelijk de verbetering van infrastructuur voor haar rekening nemen; dit moet middels incentives aantrekkelijk worden gemaakt;
8. de uitgaven moeten sterk gelinkt zijn met dienstverlening aan de burgers;
9. er moet een sterk beleid gevoerd worden door de centrale overheid en door de lokale overheid om budget transfer te verminderen en successievelijk eigen inkomsten van de lokale overheden te vergroten totdat de gap is genivelleerd en de lokale overheden een 'surplus' beginnen te krijgen op hun begroting om meer te kunnen realiseren.
10. nogmaals, doe dingen, die de gemeenschap zichtbaar ten goede komen.

Barranquilla is met sprongen vooruit gegaan, en gaat nog steeds vooruit, omdat het systeem en de verworvenheden worden bewaakt.

Hiervoor zijn er speciale instituten in het leven geroepen, hetgeen ook duidelijk uit de presentaties van Brazilië is gebleken.

Nogmaals, wat wij in Suriname ook eens moeten kunnen zeggen:

Onze districten zijn economisch en financieel stabiel.

SLOT

De meeting werd afgesloten met een slotverklaring, die naderhand wordt opgestuurd.

De ontmoeting van de Surinaamse Ambassadeur in Washington – USA, drs. S. Mungra, met de leiding van de IDB-conferentie en de Secretaris-Genraal van Commonwealth Local Government Forum (CLGF).

V.l.n.r.:

Carl Wright (Secr.-Gen. CLGF)
Rafael de la Cruz (Programmaleider)
Subhas Mungra (Sur. Ambassadeur)
Bas Ahmadali (MD-DLGP)
Santiago Levy (Vice-Pres IDB-Devisie
Fiscale Decentralisatie)

Gesprek: Wright, De La Cruz, Mungra

Uitwisseling info: Mungra en Wright
Gabriel Nagy (DLGP Supervisor)
kijkt toe.

Mijn conclusies en aanbevelingen Wat leren wij uit deze conferentie?

1. We zouden de Districts-Commissarissen en de Districts-Administrateurs best wel een keer naar Baranquilla kunnen sturen om zich te oriënteren hoe het lokaal bestuur dezelfde tools, die wij in Suriname aan het introduceren zijn met het decentralisatieprogramma, als succesformules hanteert om lokaal economische ontwikkeling te brengen. Wat ook kan, is om IDB het verzoek te doen de DA en de Burgemeester van Baranquilla naar Suriname komen om hun werkwijze in een paar sessies met onze centrale en decentrale bestuurders uit te leggen,
2. We moeten kunnen inzien dat in Suriname de Regering, met name de Ministeries van Regionale Ontwikkeling en Financiën, overgaat tot een pro-actief **bepalend BELEID om strategische, sociale, economische doelen te formuleren en het lokaal bestuur dienovereenkomstig invullen, versterken en coachen.** Dit zou o.a. kunnen worden bereikt door binnen het Ministerie van Regionale Ontwikkeling, de Task Force MinRo, en binnen het Ministerie van Financiën, de Task Force MinFin, om te vormen tot counterparts van de districtsoverheden ter voldoening aan deze voorwaarde, terwijl het DLGP de hervormingen, de versterking volgens de internationale standaarden doorvoert.
3. Ten eerste wordt aanbevolen dat de succesformules van Baranquilla, die matchen met internationale standaarden, waarmee Suriname/DLGP ook werkt, als richtsnoer wordt gehanteerd door de centrale overheid en de lokale overheden en daarop het pro-actief beleid baseert. Beide Task Forces zijn er om met bijstelling daaraan te voldoen.
4. Het gaat om de volgende standaarden, succesformules, attitude:
 - (i) Gebruik van de inkomstenbronnen bestemmingsgerelateerd maken voor concrete ontwikkelingsgerichte projecten;
 - (ii) Budget transfer van centrale overheid naar de lokale overheid ook bestemmingsgericht maken;

- (iii) Per district duidelijke lange termijn visie formuleren vaststellen;
- (iv) De centrale overheid maakt steeds meer bronnen van eigen inkomsten vrij voor de lokale overheid om de financiële positie van de districten te versterken;
- (v) doorgaan met de versterking van de lokale overheid zodanig dat de lokale overheid meer verantwoordelijkheid krijgt om zich te ontfemen over de lokale problemen;
- (vi) Het Lokaal Management Team moet op niveau zijn, en hecht en sterk zijn;
- (vii) Dit team geeft veel aandacht en ondersteuning aan de belastingbetaler om de belastingen op tijd te betalen met duidelijk bestemmingsindicatie als motivatie;
- (viii) De centrale overheid geeft maximale aandacht, technische en financiële bijstand aan het lokaal management team; deze coaching is optimaal (Beide Task Forces, zoals in Baranquilla en andere landen, inzetten);
- (ix) Er moet een goed cadastersysteem zijn betreffende registratie van percelen en gebouwen;
- (x) Bij betalingsverzuim moeten er geen harde, maar sociale sancties toegepast worden, zodanig, dat de belastingbetaler zich comfortabel voelt, te betalen.
- (xi) De bemensing, de staf van het lokaal bestuur moet adequaat zijn, hun positie moet goed geregeld zijn, en hierin investeren, om de kwaliteit 80% op te voeren om te komen tot gekwalificeerd personeel;
- (xii) Er moet sterk leiderschapsmanagement zijn met betrekking tot het innen van belastingen; Een soort 'Inspire Authority';
- (xiii) De attitude moet duidelijk veranderen: blijf niet vastklampen aan het verleden, denkende dat een betere toekomst wel vanzelf komt;
- (xiv) Duidelijke richtlijn: de geïnde lokale belastingen stoppen in sociale projecten; hierdoor win je het vertrouwen van de belastingbetalende burger;
- (xv) Wat ook nodig is: durf en moed;
- (xvi) Wat nog meer nodig is, een bestuur met een lange termijn visie, lange termijn droom om het leven van de burgers te verbeteren;
- (xvii) Er moet sterk op resultaten worden gewerkt. Relateer de fiscale decentralisatie aan de sociaal-economische ontwikkeling; resultaatgericht denken, plannen, werken;
- (xviii) Er moet durf zijn om financiële verantwoordelijkheden te dragen;
- (xix) Er moet maximale transparancy zijn;
- (xx) De centrale overheid moet via budget transfers zoveel mogelijk de verbetering van infrastructuur voor haar rekening nemen; dit moet middels incentives aantrekkelijk worden gemaakt;
- (xxi) De uitgaven moeten sterk gelinkt zijn met dienstverlening aan de burgers;
- (xxii) Er moet een sterk beleid gevoerd worden door de centrale overheid en door de lokale overheid om budget transfer te verminderen en successievelijk eigen inkomsten van de lokale overheden te vergroten totdat de "gap" is genivelleerd en de lokale overheden een 'surplus' beginnen te krijgen op hun begroting om meer te kunnen realiseren.
- (xxiii) Nogmaals, doe dingen, die de gemeenschap zichtbaar ten goede komen.
- (xxiv) Beide Task Forces moeten optimaal participeren in de Conferenties m.b.t. fiscale decentralisatie en regionale economische ontwikkeling, uitgaande van de IDB, CLGF, Wereldbank, IMF, OAS, UNDP. In dit kader wordt nogmaals aanbevolen, dat de regering van Suriname het aanbod aan Suriname om geassocieerd lid van CLGF te worden aanvaardt.

a.